

اثر رژیم های آبیاری بر محتوی روغن، پرولین و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی دو رقم گلنگ در شرایط آب و هوایی اهواز

عدنان کریمی^{۱*}، حبیب الله روشنفر^۲ و موسی مسکر باشی^۳

۱*-نویسنده مسؤول: دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

(a.karimi191@yahoo.com)

۲- به ترتیب استادیار و دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۱۷

چکیده

به منظور ارزیابی واکنش گلنگ به کمبود آب در مراحل مختلف رشد، آزمایشی بر روی دو رقم گلنگ در سال زراعی ۸۸-۸۹ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز به صورت کوت های خرد شده با سه تکرار اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل، چهار رژیم آبیاری مختلف، ۱ا (آبیاری کامل)، ۲ا (قطع آبیاری در مرحله غنچه دهی تا آخر فصل رشد)، ۳ا (قطع آبیاری در مرحله گلدهی تا آخر فصل رشد) و ۴ا (قطع آبیاری از مرحله دانه بندی تا آخر فصل رشد) به عنوان کوت اصلی و دو رقم گلنگ گلدهست (V_1) و پدیده (V_2) به عنوان کوت فرعی بودند. نتایج حاصله نشان داد که قطع آبیاری در مرحله غنچه دهی (بیشترین کمبود آب) باعث کاهش معنی داری در عملکرد دانه (۱۴۳۰/۸ کیلو گرم در هکتار) و عملکرد روغن (۳۰/۶/۷ کیلو گرم در هکتار) و افزایش معنی داری در میزان پرولین گیاه (۱۲/۵۴ میلی گرم بر کیلو گرم) شد. از طرف دیگر، تیمار آبیاری قطع آبیاری از مرحله دانه بندی تا آخر فصل رشد تاثیر چندانی بر محتوی روغن و پرولین گیاه نشان نداده است. تنش شدید باعث کاهش شدید تری در میزان سرعت رشد تجمعی و سرعت رشد نسبی در مقایسه با حالت بدون تنش شده است. تحت شرایط نتش مقدار محتوی آب نسبی برگ کاهش پیدا کرد. بالاترین عملکرد روغن در طول مرحله گلدهست و کمترین آن در رقم پدیده مشاهده شد. نتایج این تحقیق نشان داد محدودیت آبیاری در طول مرحله پر شدن دانه موجب کاهش شدید عملکرد کمی و کیفی محصول نمی شود و با مدیریت آب و صرفه جویی در مصرف آن، می توان محصول اقتصادی نیز تولید نمود.

کلید واژه ها: گلنگ، رژیم های آبیاری، عملکرد روغن، پرولین، سرعت رشد تجمعی

کشت گلنگ بیشتر به منظور تهیه رنگ رنگرزی بوده است ولی امروزه علاوه بر استفاده از گلچه های آن در رنگ رزی، از دانه آن نیز برای تهیه روغن استفاده می شود (آبیاری و شکاری، ۱۳۷۹). گلنگ پتانسیل عملکرد بیش از ۴ تن در هکتار را دارد و عملکرد بالای ۲ تن در هکتار عملکرد مطلوب به شمار می رود. متوسط عملکرد گلنگ در ایران حدود ۷۰۰ کیلو گرم در هکتار می باشد که نزدیک متوسط جهانی است (فروزان، ۱۳۷۸). کمبود آب و بروز تش خشکی در محیط رشد گلنگ

مقدمه

روغن یکی از مواد غذایی اصلی مورد نیاز بشر است و حدود ۲۰ درصد کالری مورد نیاز انسان بسته به رژیم های غذایی متفاوت توسط روغن تامین می شود. افزایش تقاضای روغن گیاهی در بازارهای جهانی و به دنبال آن افزایش قیمت آن، باعث فشارهای اقتصادی به کشورهای وارد کننده روغن از جمله ایران گردیده است. بر اساس آمار موجود، بیش از ۹۰ درصد از کل روغن مصرفی کشور از خارج وارد می شود (فروزان، ۱۳۷۸). در گذشته

پرولین در دو رقم گلرنگ تحت شرایط تنش خشکی به این نتیجه رسیدند که با افزایش تنش، میزان تجمع پرولین در گیاه به طور معنی داری افزایش پیدا می‌کند. محتوی آب نسبی برگ، شاخص مناسب تری برای بیان وضعیت آب برگ در گیاهان زراعی می‌باشد و شاید محتوی آب نسبی برگ وضعیت فراگیرتری از تعادل بین میزان عرضه آب به برگ و میزان تعرق را نشان بدهد (سینکلار و لودلو^۵، ۱۹۸۵). پاسبان اسلام^۶ (۲۰۰۴) با بررسی ژنتیپ‌های کلزا، گزارش کرد تنش کمبود آب باعث کاهش محتوی آب نسبی و افزایش دمای برگ شده و در ژنتیپ‌های متتحمل تر در مقایسه با سایر ژنتیپ‌ها این تغییرات کمتر بوده و پایداری عملکرد بیشتر بود. سرپیل و همکاران^۷ (۲۰۰۴) در بررسی میزان تغییرات پرولین و اسید آبسزیک در شرایط تنش خشکی در آفتابگردان گزارش کردند که تنش اثر بازدارندگی معنی داری روی محتوی آب نسبی برگ دارد و آن را کاهش می‌دهد. پاسبان اسلام (۱۳۸۸) در بررسی ارزیابی ژنتیپ‌های بهاره گلرنگ به کمبود آب گزارش کردند که کمبود آب باعث کاهش معنی دار محتوی آب نسبی برگ گردید. هدف از این آزمایش با توجه به اهمیت آب در کشاورزی و مساله کمبود آب در کشور، بررسی میزان تاثیرات کم آبی بر روی شاخص‌های کمی و کیفی گلرنگ و همچنین انتخاب رقم مناسب از بین دو رقم مورد مطالعه برای کاشت در منطقه خوزستان بوده است.

مواد و روش‌ها

به منظور تعیین اثر رژیم‌های مختلف آبیاری بر محتوی روغن، پرولین و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی گلرنگ آزمایشی با چهار سطح دارندگی (کرت اصلی) و دو رقم گلرنگ (کرت فرعی) در قالب آزمایش کرت‌های خرد شده بر پایه طرح بلوک‌های

باعث کاهش اندازه گیاه، تغییر رنگ برگها، کم شدن سطح برگ و کاهش عملکرد می‌شود (یزدی صمدی، ۱۳۷۵). امیدی (۱۳۸۸) در بررسی اثر تنش خشکی بر عملکرد و برخی ویژگی‌های زراعی و فیزیولوژیکی سه رقم گلرنگ، گزارش کرد که تنش خشکی در مرحله تکمه زنی و گل دهی بیشترین تاثیر را در عملکرد دانه نسبت به مرحله پر شدن داشت. اسندا و همکاران^۱ (۲۰۰۷) در بررسی اثر تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد گلرنگ زمستانه گزارش کردند که بیشترین و کمترین عملکرد دانه به ترتیب در بیشترین و کمترین تیمارهای آبیاری به دست آمد. پاتل و همکاران^۲ (۱۹۹۳) در آزمایشی که انجام دادند نتیجه گرفتند که درصد روغن تحت تاثیر رژیم‌های آبیاری قرار می‌گیرد و با افزایش مقدار آبیاری درصد روغن نیز افزایش می‌یابد. اما نتایج مطالعات پژوهشگران دیگر، توکلی (۱۳۸۱) و یزدی صمدی (۱۳۷۵)، نشان داده است که درصد روغن دانه گلرنگ در اثر اعمال تیمارهای مختلف آبیاری تغییر اندکی می‌کند. افزایش غلظت پرولین که به تنظیم اسمزی کمک می‌کند، ناشی از چند عامل گزارش شده است از جمله ممانعت از تجزیه پرولین، جلوگیری از ورود پرولین به پروتئین و یا افزایش تجزیه پروتئین که ممکن است با کاهش رشد همراه باشد (کاثو^۳، ۱۹۸۱). محققان دیگر (تیپس وامی و همکاران، ۲۰۱۰^۴) با تأکید بر ضروری بودن پرولین در امر سازگاری گیاهان به تنش‌ها اثرات زیستی زیادی، مثل تنظیم اسمزی، انتقال انرژی، ذخیره کربن و نیتروژن، اثرات حمایتی سلول و عمل آتنی اکسیدانت را برای پرولین بر شمردند. باغخانی و همکاران (۱۳۸۱)^۵ گزارش کردند که با افزایش طول دوره تنش خشکی میزان غلظت پرولین در گیاه افزایش یافت. تیپس وامی و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی چگونگی تجمع و سنتر

5- Sinclair & Ludlow.

6- Pasban Eslam.

7- Serpil et al.

1- Esnedal et al.

2- Patel et al.

3- Kao.

4- Thippeswamy et al.

نسبت به وزن اولیه در فاصله زمانی اندازه گیری شده و سرعت رشد محصول براساس افزایش وزن گیاه در واحد سطح در واحد زمان محاسبه شد (کوچکی و سرمندیا، ۱۹۹۱). میزان روغن دانه با استفاده از روش سوکسله (روش استخراج مواد چربی و روغنی از مواد جامد با استفاده از یک حلال، در حرارت ۷۰ درجه و مدت ۸ ساعت) اندازه گیری شد. برای اندازه گیری پرولین از روش بیتس و همکاران^۱ (۱۹۷۳) و حمام آب داغ، استفاده شد. تجزیه های آماری با استفاده از نرم افزار SAS و Mstat-C مقایسه میانگین صفات با استفاده از آزمون چد دامنه ای دانکن انجام شد.

نتایج و بحث

عملکرد دانه

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که عملکرد دانه تحت تاثیر تیمارهای آبیاری و رقم قرار گرفته و اثرات آبیاری و رقم بر روی عملکرد بسیار معنی دار بوده در حالی که اثر متقابل آبیاری و رقم بر عملکرد دانه غیر معنی دار بود (جدول ۳). بیشترین میزان عملکرد دانه در تیمار آبیاری کامل و در رقم گلددشت به میزان ۲۳۴۷/۸۹ کیلو گرم در هکتار و کمترین آن در تیمار بیشترین تنش خشکی و در رقم پدیده به میزان ۱۴۳۰/۷۷۸ کیلو گرم در هکتار بود (شکل ۱-الف). نتایج نشان داد که عملکرد به شدت تحت اثر تنش خشکی و کمبود آب قرار گرفت، به طوری که با افزایش میزان و مدت زمان کمبود آب، کاهش در عملکرد چشمگیر تر خواهد بود. این نتایج مشابه نتایج امیدی (۱۳۸۸) و استدل و همکاران (۲۰۰۷) بود. آنها در مطالعات جداگانه بر روی گیاه گلنگ بر اثر منفی تنش کم آبی بر عملکرد گیاه گلنگ تاکید کردند. کمبود آب با اثر گذاری منفی بر فتوستترو و فرآیند تولید مواد پرورده در گیاه، باعث کاهش عملکرد دانه می شود.

کامل تصادفی با سه تکرار طی سال زراعی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ مزرعه تحقیقاتی شماره یک گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز اجرا گردید. این مزرعه در جنوب غربی اهواز به طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۴۱ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۱ درجه و ۱۹ دقیقه شمالی با ارتفاع ۲۰ متر از سطح دریا واقع شده است. آمار آب و هوایی در طی اجرای این تحقیق در جدول (۱) ارائه شده است. تیمارهای آبیاری شامل آبیاری کامل در طول فصل رشد گیاه (I₁، قطع آبیاری در مرحله تکمه زنی یا غنچه دهی تا آخر فصل رشد گیاه (I₂)، قطع آبیاری از مرحله گلدهی تا آخر فصل رشد گیاه (I₃) و قطع آبیاری از مرحله پر شدن دانه و دانه بندی تا آخر فصل رشد گیاه (I₄) و دو رقم گلنگ گلددشت (V₁) و پدیده (V₂) بودند. رقم جدید گلددشت حاصل انتخاب تک بوته از توده محلی گلنگ آذربایجان شرقی با استفاده از روش سلکسیون لاین های خالص است و از تحمل به خشکی بالایی برخوردار است. رقم پدیده دارای تیپ رشد پائیزه است و از سرعت رشد و شاخه بندی بالائی برخوردار و برای مناطق سرد و معتدل مناسب است (امیدی و همکاران، ۱۳۸۷). عملیات تهیه بستر کاشت با انجام عملیات شخم آغاز شد و سپس برای از بین بردن کلوخه ها و تسطیح زمین از دیسک استفاده برای ایجاد جوی و پشته دستگاه فارور به کار گرفته شد. کلیه عملیات داشت مانند تنک، وجین و کنترل آفات در زمان مشخص انجام شد. آبیاری کرت ها با استفاده از سیفون انجام شد. فاصله آبیاری ها با توجه به نزولات فصلی تغییر کرده و در مجموع برای تیمارهای هر تکرار ۲۰ دور آبیاری اعمال گردید. برای محاسبه و اندازه گیری شاخص های رشد، به فاصله هر ۱۴ روز یک بار از بوته ها نمونه گیری شد. در هر نمونه برداری شاخص هایی مثل ارتفاع، تعداد برگ، طبق، شاخه فرعی، سطح برگ، وزن تر و وزن خشک، وزن هزار دانه و تعداد دانه در طبق اندازه گیری شد. سرعت رشد نسبی براساس وزن خشک اضافه شده

کریمی و همکاران: اثر رژیم های آبیاری بر محتوی روغن ...

جدول ۱- آمار هواشناسی مربوط به سال زراعی ۱۳۸۸-۱۳۸۹

ماه	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	فروردین	اردیبهشت	خرداد
حداکثر دما (سانتی گراد)	۳۴/۶	۲۲/۸	۲۳/۶	۲۷/۶	۳۶/۴	۳۶/۵	۴۴/۵	۴۷/۶
حداقل دما (سانتی گراد)	۱۰/۲	۷/۲	۶/۸	۳	۱۲	۹/۵	۱۷	۲۴/۶
میانگین دما (سانتی گراد)	۲۴/۱	۱۵/۷	۱۵/۷	۱۶/۲	۲۱/۱	۲۲	۳۱/۱	۳۶/۴
میزان بارندگی (میلی متر)	۵۵/۵	۶۸/۱	۲۱/۵	۱۷/۸	۱/۴	۲۹/۹	۱۲/۳	.

جدول ۲- مشخصات شیمیایی و فیزیکی خاک مزرعه آزمایشی

عمق خاک نمونه برداری (سانتی متر)	هایات اسیدیته بر سانتی متر)	الکتریکی (میلی موس بر سانتی متر)	مواد آلی (٪)	نیتروژن بر کیلو گرم)	فسفر (میلی گرم پتابیم (میلی گرم بر کیلو گرم))	بافت خاک	پتابیم (میلی گرم بر کیلو گرم)	لومی شنی
۰ - ۳۰	۷/۷	۳/۴	۰/۵۵	۰/۵۰	۱۴/۴	۱۶۱/۷	۱۶۱/۷	لومی شنی
۳۰ - ۶۰	۷/۶۲	۳/۹	۰/۵	۰/۴۲	۹/۹	۱۴۲/۲	۱۴۲/۲	لومی شنی

جدول ۳- میانگین مربعات اثر اعمال تیمار های آبیاری مختلف بر دو رقم گلرنگ

منابع تغیرات	درجه آزادی	عملکرد دانه	عملکرد روغن	درصد روغن	پرولین
تکرار	۲	۱۲۷/۶۲۵	۳۳۲/۵۶۸۳	۰/۶۶۷	۴۹/۴۱
آبیاری	۳	۴۱۶۲۸۲/۷۷۲**	۱۱۰۶۳۱/۰۷۵۴۵**	۵۹/۳۷۵**	۱۶۸۶۰/۰۶**
خطای الف	۶	۴۲۲۸/۰۱۴	۶۳۴/۹۶۱۲	۱/۳۳	۲۰/۲۰
رقم	۱	۱۸۷۶۲۰/۱۶۷**	۵۳۲۹۹/۳۱۷۵**	۳۰/۳۷۵**	۳۱۴۲/۵۲**
رقم × آبیاری	۳	۶۹۷۴/۹۴۴ns	۱۳۳۸/۱۱۹۸ns	۰/۸۱۹ns	۲۱۰/۰۶*
خطای ب	۸	۲۴۹۶	۴۳۷/۷۵۶۲	۰/۳۳۳	۵۱/۲۹
ضریب تغیرات (درصد)	۲/۳۶	۳/۶۴	۲/۱۶	۰/۵۱	

* و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ ns.

باعث کاهش درصد روغن دانه گردید البته این تفاوت کم ولی معنی دار بود.

پرولین

نتایج جدول تعزیه واریانس نشان داد که میزان پرولین تحت تاثیر تیمارهای آبیاری قرار گرفت (جدول ۳) و بین تیمارها اختلاف معنی داری وجود داشت (شکل ۱-ج). با افزایش تنش، میزان پرولین در گیاه افزایش یافت و بیشترین میزان آن در تیمار قطع آبیاری در مرحله غنچه دهی و رقم گلددشت به میزان ۵۴۷/۱ میلی گرم بر کیلوگرم و کمترین آن در تیمار آبیاری کامل و رقم پدیده به میزان ۱۶۹/۰۴ میلی گرم بر کیلوگرم بود. اثر رقم بر میزان پرولین نیز معنی داری بود. این نتایج با نتایج مطالعات محققان دیگر در رابطه به اثرات تنش کم آبی بر گلنگ و افزایش میزان پرولین در گیاه مطابقت داشت (باغخانی و همکاران، ۱۳۸۶ و تیپس وامی و همکاران، ۲۰۱۰). با افزایش میزان پرولین در گیاه عملکرد دانه کاهش می یابد، زیرا مواد پرورده تولید شده برای حفظ و نگهداری گیاه در شرایط نامناسب محیطی هزینه می شود.

سرعت رشد گیاه

سرعت رشد گیاه به صورت میزان تولید ماده خشک در واحد سطح تعريف می شود. سرعت رشد محصول ابتدا روند صعودی داشته (تا ۱۰۵ روز پس از کاشت) و سپس حالت نزولی به خود می گیرد. افزایش سرعت رشد محصول در ابتدای فصل رشد به زیاد شدن برگ نسبت داده می شود و مقدار آن در مرحله ای که سطح برگ حداکثر است، بیشترین می باشد؛ چون برگ ها عامل اصلی فتوستز و افزایش ماده خشک در واحد سطح هستند. کاهش سرعت رشد محصول را می توان به علت کاهش فتوستز و مصرف کربوهیدرات ها در مسیر تنفس نسبت داد (کریمی و عزیزی، ۱۳۷۶). همانطور که در شکل دیده می شود (شکل ۳)، مرحله غنچه دهی کمترین مقدار خود را دارد. با اعمال تنش میزان سرعت رشد محصول در گیاه رو به کاهش می گذارد که هرچه

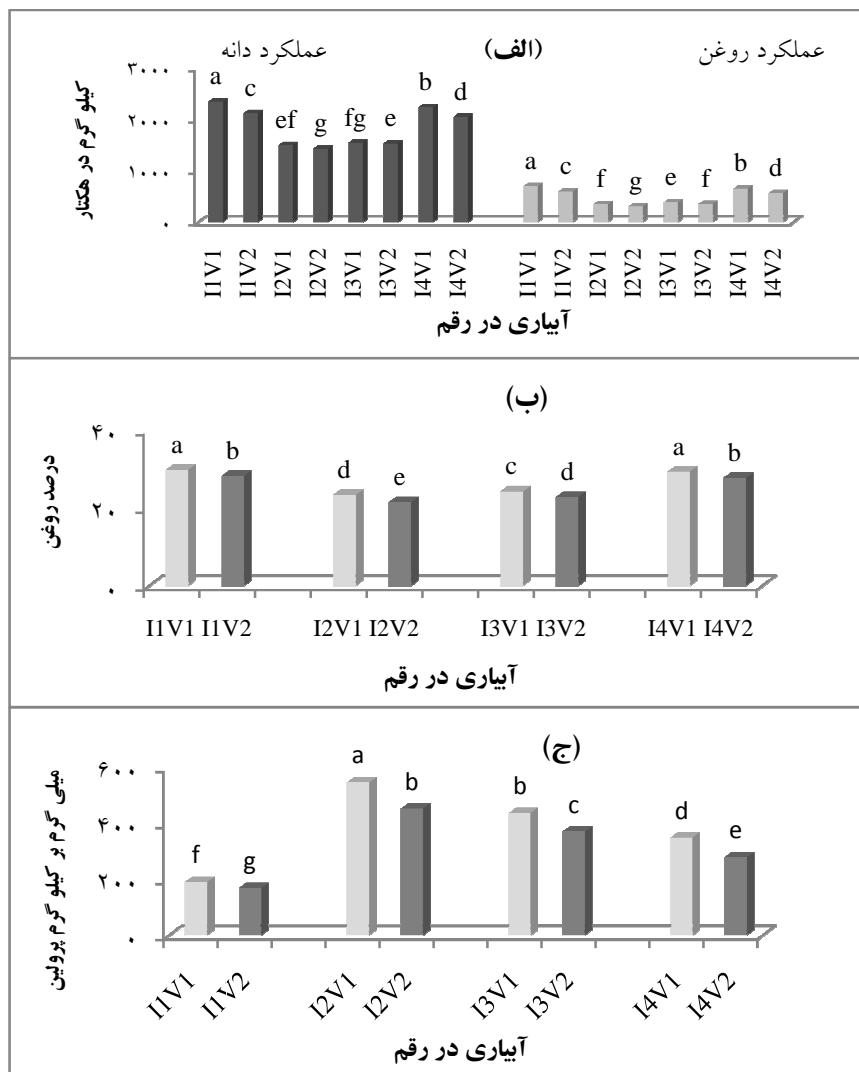
عملکرد روغن

نتایج حاصل بیانگر اثر معنی دار تیمار آبیاری بر عملکرد روغن بود (جدول ۳)، به طوری که عملکرد روغن در تیمار شاهد با مقدار ۷۰۲/۳ کیلوگرم در هکتار به طور معنی داری از هرسه سطح تنش زیادتر بوده است (شکل ۱-الف). بررسی این صفت در سایر رژیم های آبیاری نشان داد که کاهش عملکرد روغن در تیمار قطع آبیاری در مرحله گلدهی و پرشدن دانه معنی دار بود. نتایج جدول تعزیه واریانس نشان داد که که اثر رقم بر عملکرد نیز معنی دار بود به طوری که مقایسه میانگین عملکرد این صفت در رقم های گلددشت و پدیده به ترتیب با ۷۰۲/۳ و ۵۹۸/۴ کیلوگرم در هکتار در دو گروه آماری قرار گرفتند (شکل ۱- الف). امیدی (۱۳۸۸) در مطالعه خود بر روی گیاه گلنگ گزارش کرد که با اعمال تنش آبی میزان عملکرد روغن کاهش یافت.

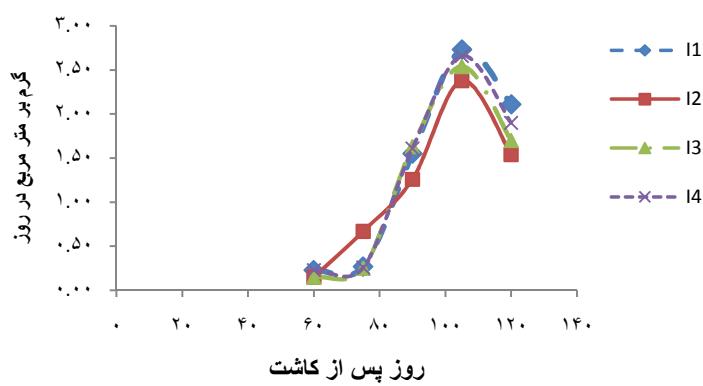
درصد روغن

درصد روغن دانه در تیمارهای آبیاری اختلاف معنی داری داشت (جدول ۱). تیمار آبیاری کامل بود با دو تیمار قطع آبیاری در مرحله غنچه دهی و مرحله گلدهی اختلاف معنی دار و با تیمار قطع آبیاری در مرحله پرشدن دانه اختلاف معنی داری نداشت (شکل ۱-ب). مقدار روغن دانه صفت کمی است که توسط تعداد زیادی ژن کنترل می شود و بنابراین احتمال آسیب دیدن تمامی ژن های کنترل کننده این صفت بسیار کم است. بالاترین درصد روغن در تیمار آبیاری اول و رقم گلددشت با ۲۹/۷۸ درصد و کمترین در تیمار آبیاری دوم و رقم پدیده با ۲۱/۴۴ درصد بدست آمد (شکل ۱-ب). نتایج مطالعه برخی پژوهشگران (توکلی، ۱۳۸۱ و کریمی و عزیزی، ۱۳۷۶) نشان داد که درصد روغن دانه گلنگ در اثر اعمال تیمار های تیمارهای مختلف آبیاری تغییر اندکی نمود، در صورتی که نتایج محققان دیگر (حیدری و آсад، ۱۳۷۵ و پاتل و پاتل، ۱۹۹۶) بیانگر آن بود که قطع آبیاری و تنش خشکی

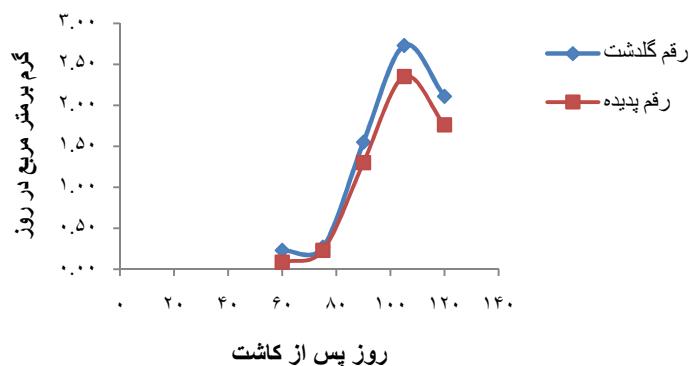
کریمی و همکاران: اثر رژیم های آبیاری بر محتوی روغن ...

شکل ۱- عملکرد دانه و روغن(الف)، درصد روغن(ب) و پروتئین(ج) در سطوح مختلف آبیاری و رقم

شکل ۲- سرعت رشد گیاه در تیمارهای آبیاری مختلف در دو رقم گلنگ

شکل ۳- سرعت رشد گیاه در دو رقم گلنگ

محتوی آب نسبی برگ

بروز تنفس کمبود آب در مرحله غنچه دهی و گلدهی، باعث افزایش دمای برگ و کاهش آب نسبی برگ گردید (شکل ۶). به دنبال افت آب قابل استفاده خاک، پتانسیل آب گیاه و کاهش تعرق، دمای برگ افزایش می یابد (کارکوا و همکاران، ۱۹۹۸). در این آزمایش نیز این شاخص در بازتاب اثر تنفس از کارآبی خوبی بر خوردار بود. در شرایط تنفس خشکی رقم گلداشت نسبت به رقم پدیده از محتوی آب نسبی برگ بالاتری بر خوردار بود (شکل ۷).

در تیمارهای آبیاری I_2 و I_3 ، روند کاهش محتوی آب نسبی برگ نسبت به تیمارهای I_1 و I_4 شدیدتر بوده و با گذشت زمان بیشتر کاهش یافته است. در تیمار قطع آبیاری در مرحله پر شدن دانه، چون شدت تنفس کمتر بوده روند تغیرات آب نسبی برگ مشابه تیمار آبیاری کامل بود و نشان داد که تنفس در این مرحله تاثیر زیادی بر میزان محتوی آب نسبی برگ نداشته است.

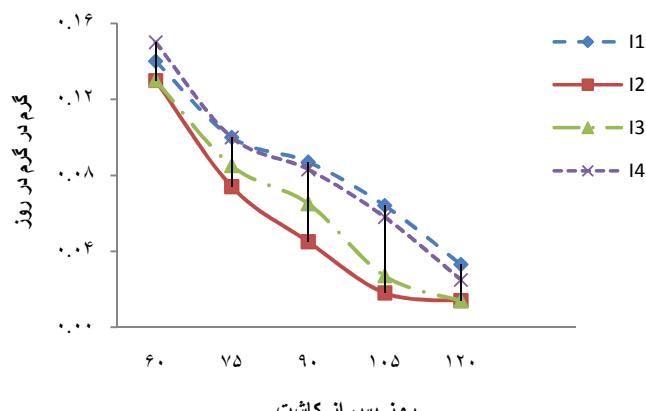
همبستگی بین عملکرد دانه و درصد روغن مثبت و بسیار معنی دار است. درصد روغن یک صفت کمی است که با تعداد زیادی ژن کنترل می شود. از طرفی همبستگی بین عملکرد روغن و درصد روغن نیز مثبت و بسیار معنی دار است، همانطور که ذکر شد عملکرد روغن تحت تأثیر مستقیم درصد روغن قرار دارد و با

شدت تنفس بیشتر باشد شبک کاهش نیز تند تر می شود. در بین ارقام نیز رقم گلداشت میزان سرعت رشد بیشتری نسبت به رقم پدیده داشته است. می توان نتیجه گرفت که رقم اول با حفظ سطح برگ خود توانایی بیشتری برای رسیدن به حداکثر سرعت رشد را از خود نشان می دهد زیرا با دریافت تشعشع بهتر کربوهیدرات بیشتری را می سازد و در نتیجه از عملکرد دانه بیشتری نیز برخوردار می گردد (شکل ۴).

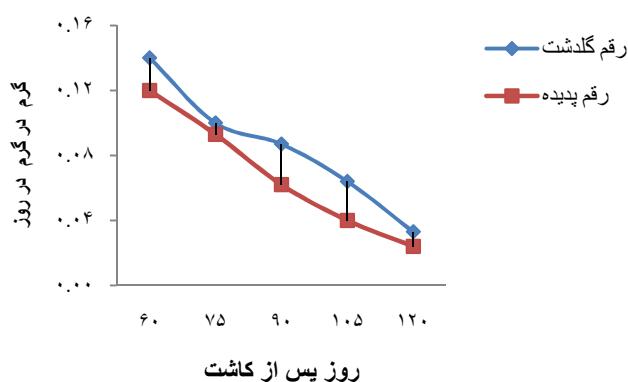
سرعت رشد نسبی

سرعت رشد نسبی بیان کننده وزن خشک اضافه شده به وزن اولیه در یک فاصله زمانی معین است. سرعت رشد با گذشت زمان مرتبا در حال کاهش است و علت آن افزایش سایه اندازی گیاه در میان برگهای داخل پوشش و افزایش قسمتهای ساختمانی و غیر موثر در فتوسترات می باشد. سرعت رشد نسبی گلنگ در تیمارهای مختلف تنفس خشکی و همچنین ارقام مورد بررسی روندی رو به کاهش داشت (اشکال ۴ و ۵) و بیشترین مقدار آن در مرحله اول نمونه گیری به دست آمد. مقدار سرعت رشد نسبی در تیمار آبیاری کامل و سپس قطع آبیاری در مرحله پر شدن دانه بود. با افزایش شدت تنفس، سرعت رشد نسبی در تیمارهای I_2 و I_3 با شدت بیشتری کاهش یافت که این کاهش در کاهش عملکرد نیز موثر است.

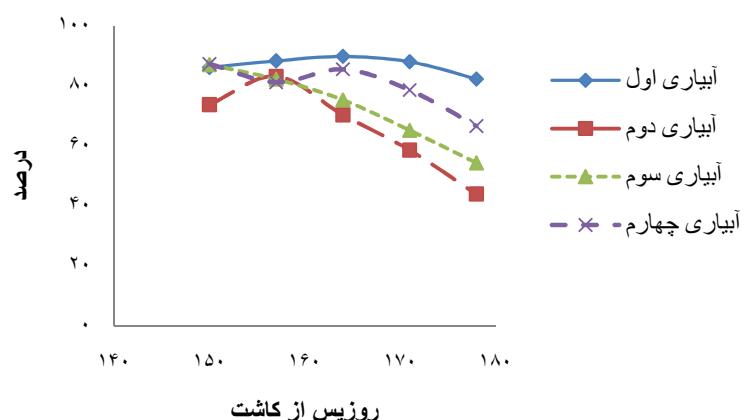
کریمی و همکاران: اثر رژیم های آبیاری بر محتوی روغن ...

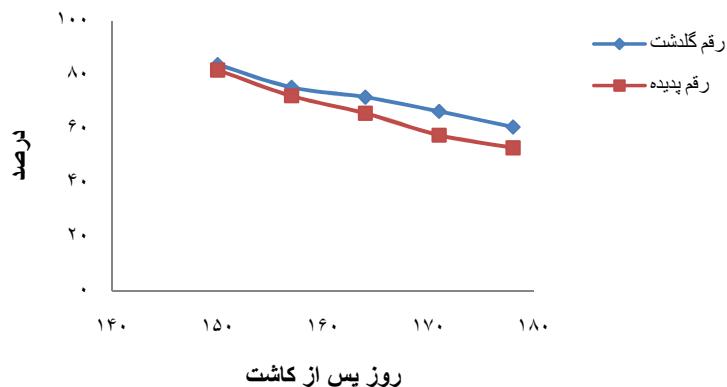
شکل ۴- سرعت رشد نسبی در تیمارهای آبیاری مختلف

شکل ۵- سرعت رشد نسبی در دو رقم گلرنگ

شکل ۶- محتوی آب نسبی برگ در تیمارهای آبیاری مختلف در دو رقم گلرنگ

شکل ۷- محتوی آب نسبی برگ در دو رقم گلرنت

بوته تعداد دانه کمتری تشکیل شده و یا درصد بیشتری از پوک بوده باشد. این نتایج با نتایج باقرقی و یزدی صمدی^۳ (۲۰۰۱)، اهدائی و نور محمدی^۴ (۱۹۸۴) و نادری و همکاران^۵ (۲۰۰۴) مطابقت داشت. رابطه بین عملکرد و درصد روغن با وزن هزار دانه، تعداد دانه در غوزه و تعداد غوزه در بوته مشابه عملکرد دانه می باشد زیرا عملکرد روغن با عملکرد دانه دارای همبستگی مثبت و معنی دار و از طرفی عملکرد روغن تحت تاثیر مستقیم عملکرد دانه می باشد. در مجموع از نتایج حاصل می توان نتیجه گیری کرد که با توجه به تاثیر پذیری تیمارها، درصورت وجود آب کافی رقم گلداشت در شرایط بدون تنش استفاده شود ولی در شرایط تنش منظور صرفه جویی در مصرف آب بوده و به منظور بالا بردن کارایی مصرف آب رقم گلداشت در شرایط تنش ملايم (I_4V_1) استفاده گردد. تحت این شرایط فقط درصد عملکرد روغن در هکتار کاهش می یابد.

افزایش یا کاهش در درصد روغن، عملکرد روغن نیز تغییر پیدا نمود. این نتایج مشابه نتایج پاسکوئل و آلبورکر ک^۱ (۱۹۹۶) بود. عملکرد دانه و پرولین همبستگی منفی و بسیار معنی داری با هم نشان دادند. می توان چنین استباط کرد که در تنش های طولانی مدت با افزایش میزان پرولین عملکرد دانه کاهش می یابد زیرا منابع فتوستتری گیاه را به سمت فرآیندهایی غیر از پر شدن دانه منحرف می گرداند (کارکوا و همکاران^۲، ۱۹۹۸). همبستگی بین عملکرد روغن و درصد روغن با میزان پرولین منفی و بسیار معنی دار بود که به دلیل تاثیر گذار بودن عملکرد دانه بر عملکرد روغن و وجود همبستگی مثبت بین آنها می باشد. با افزایش تنش خشکی و تجمع میزان پرولین، محتوی روغن به دلیل تاثیر پرولین بر متابولیسم روغن با تجزیه آمینو اسیدها در گیاه کاهش می باشد. عملکرد دانه با وزن هزار دانه و تعداد دانه در غوزه همبستگی مثبت و معنی دار و با تعداد غوزه در بوته همبستگی منفی و غیر معنی دار داشت. وزن هزار دانه در غوزه از اجزای اصلی تشکیل دهنده عملکرد هستند و هرگونه تغییر در این صفات باعث تغییر در عملکرد دانه می شود. از طرفی رابطه منفی بین تعداد غوزه در بوته و عملکرد دانه می تواند این گونه بیان شود که با وجود تعداد زیاد غوزه در

3- Bageree & Yazdi Samadi.

4- Ehdaie & Nour Mohammadi.

5- Naderi *et al.*

1- Pascual & Albuqueruc.

2- Carcova *et al.*

کریمی و همکاران: اثر رژیم های آبیاری بر محتوی روغن ...

جدول ۴- ضرایب همبستگی بین صفات

صفات	عملکرد دانه	عملکرد روغن	درصد روغن	پرولین	عملکرد دانه در	وزن هزار دانه	تعداد دانه در	تعداد غوزه در بوته	غوزه	بیولوژیک
عملکرد روغن	.۰/۹۸**	.۰/۹۳**	.۰/۹۸**	.۰/۷۶**	.۰/۷۲**	.۰/۶۳**	.۰/۶۰**	.۰/۷۵**	.۰/۶۳**	.۰/۶۰**
درصد روغن	.۰/۹۳**	.۰/۷۶**	.۰/۷۶**	.۰/۴۵*	.۰/۴۵*	.۰/۴۶°	.۰/۴۵*	.۰/۷۵**	.۰/۷۳**	.۰/۷۵**
پرولین	.۰/۷۶**	.۰/۳۴ns	.۰/۳۴ns	.۰/۱ns	.۰/۱ns	.۰/۲۸ns	.۰/۳۰ns	.۰/۷۵**	.۰/۷۳**	.۰/۷۵**
عملکرد	.۰/۳۳ns	.۰/۴۶°	.۰/۴۶°	.۰/۱۲ns	.۰/۱۲ns	.۰/۱۲ns	.۰/۱۴ns	.۰/۸۰**	.۰/۷۵**	.۰/۸۰**
بیولوژیک	.۰/۳۳ns	.۰/۱۲ns	.۰/۱۲ns	.۰/۷۰ns	.۰/۷۰ns	.۰/۷۰ns	.۰/۷۰ns	.۰/۱۰ns	.۰/۷۸**	.۰/۱۰ns
وزن هزار دانه	.۰/۱۲ns	.۰/۱۲ns	.۰/۱۲ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۵۰*	.۰/۶۹**	.۰/۷۸**
ارتفاع	.۰/۰۳ns	.۰/۰۲ns	.۰/۰۲ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۲ns	.۰/۰۲ns	.۰/۷۸**	.۰/۷۸**	.۰/۷۸**
تعداد شاخه	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۷۵**	.۰/۷۵**	.۰/۷۵**
فرعی	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۱۰ns	.۰/۷۸**	.۰/۱۰ns
تعداد دانه در	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns
غوزه	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns
تعداد غوزه در بوته	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns
شناخت	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns
برداشت	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns	.۰/۰۱ns

* و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ ns.

زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه

شهید چمران اهواز تشكرو قدر دانی می شود.

سپاس گزاری

بدین وسیله از همراهی ها و خدمات مسئولین و کارکنان مزرعه آزمایشی، آزمایشگاه های فیزیولوژی گیاهان زراعی و تجزیه فرآورده های زراعی گروه

منابع

۱. آلیاری، م. و شکاری، ف. ۱۳۷۹. دانه های روغنی، زراعت و فیزیولوژی. انتشارات عمیدی. ۱۸۲ ص.
۲. امیدی، ا.ح. ۱۳۸۸. اثر تنفس خشکی در مراحل رشدی مختلف بر عملکرد دانه و برخی ویژگی های زراعی و فیزیولوژیکی سه رقم گلنگ بهاره. مجله به زراعی نهال و بذر، ۲۵(۲): ۱۵-۳۱.
۳. امیدی، ا.ح.، شهسواری، م.ر.، الحانی، ا. و پاسبان اسلام، ب. ۱۳۸۷. پدیده، رقم جدید گلنگ. مجله به زراعی نهال و بذر، ۲۴(۱).

۴. امیدی، ا.ح. ۱۳۷۳. بررسی ارقام پاییزه گلرنگ از نظر عملکرد دانه و اجزای عملکرد. چکیده مقالات سومین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران (تبریز). ۱۵۸ ص.
۵. باغخانی، ف.، فرح بخش، ح. و مقصودی، ع.ا. ۱۳۸۶. اثر رژیم های آبیاری بر صفات فیزیولوژیک مرتبط تنش در ارقام گلرنگ. نهمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر. ۹ ص.
۶. پاسبان اسلام، ب. ۱۳۸۸. ارزیابی ژنتیک های بهاره گلرنگ برای تحمل به کمبود آب اواخر فصل. مجله علوم گیاهان زراعی ایران، ۴۰(۴) : ۱۹۷-۲۰۶.
۷. توکلی، ا. ۱۳۸۱. بررسی اثر قطع آبیاری در مراحل مختلف رشد بر عملکرد، اجزای عملکرد دانه و عملکرد روغن گلرنگ. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران. ۸۴ ص.
۸. حیدری، س.ح و آсад، م.ت. ۱۳۷۷. تاثیر رژیم های آبیاری، میزان کود ازته و تراکم بوته بر عملکرد گلرنگ رقم زرقان در منطقه ارسنجان فارس. پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات کرج، ایران. ۶۵۶ ص.
۹. فروزان، ک. ۱۳۷۸. گلرنگ. چاپ اول، انتشارات شرکت توسعه کشت دانه های روغنی، تهران. ۶۰ ص.
۱۰. کریمی، م و عزیزی، م. ۱۳۷۶. آنالیزهای رشد گیاهان زراعی. چاپ اول، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۱۱۱ ص.
۱۱. یزدی صمدی، ب. ۱۳۷۵. بررسی مقاومت به خشکی در ارقام ایرانی و خارجی گلرنگ. مجله علوم کشاورزی ایران، ۲ .۱۱-۶
12. Bageree, A., Yazdi Samadi, B., Tayeb, M., and Ahmadi, M.R. 2001b. Study of genetic variability in Iranian safflower genotypes. Iranian Journal of Agricultural Science, 32(2), 447-456. (In Farsi).
13. Boyer. S.1970. Leaf enlargement and metabolic rates in corn, soybean and sunflower of various leaf water potentials. Plant Physiology, 58: 398-401.
14. Carcova, J., Maddonni, G.A., and Ghersa, C.M. 1998. Crop water stress index of three maize hybrids grown in soils with different quality. Field Crops Research. 55: 165-174.
15. Ehdaie, B., and Nour Mohammadi, G. 1984. The effect of planting date on seed yield and other agronomic characters of two safflower genotypes. Scientific and Agronomic Journal of Shahid Chamran University, 9,28-38. (In Farsi).
16. Esnedal, E., Istanbulluoglu, A., Arsalan, B., and Pasha, C. 2007. Effect of water stress on growth components of winter safflower (*Carthamus tinctorius* L.) 7th International safflower conference WAGGA WAGGA AUSTRALIA.
17. Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO).2006. FAOSTAT Statistics Database. AVAILABLE ONLINE at: <http://faostat.fao.org/>.

18. Hang, A.N., and Evans, D.W. 1985. Deficit sprinkler irrigation of sunflower and safflower. *Agronomy Journal*, 77:588-592.
19. Kao, C.H. 1981. Senescence of rice leaves. VI. Comparative study of the metabolic changes of senescent turgid and water-stressed excised leaves. *Plant and Cell Physiology*, 22: 683–685.
20. Koocheki, A., and Sarmadnia, G. 1991. *Crop Physiology*. Jihad-e-Daneshgahi Mashhad Publications, Mashhad, Iran, 467 p. (in Farsi).
21. Marinkovich, R. 1992. Path coefficient analysis of some yield components of sunflower. *Euphytica*, 60: 201-205.
22. Naderi, M.R., Nour Mohammad, G, Majidi, E., Darvish, F., Shrani Rad, A.H., and Madani, H.2004. Effects of drought stress and plant density on echophysiological traits of three safflower lines in summer planting in Isfahan, *Journal of Seed and Plant*, 20(3): 281-289. (In Farsi).
23. Ninganboor, B.T., Parameshwarappa, K.G., and Mahatma, B. 1995. Analysis of some physiological characters and their association with seed yield and drought tolerant in safflower genotypes. *Karnataka Journal of Agricultural Science*, 8 (1): 46-49.
24. Pasban Eslam, B. 2004. Evaluation of yield and its components of new spinless safflower genotypes. *Iranian Journal of Agriculture Science*, 35(4): 869-874.
25. Pascual, M.j., and Albuqueruc, N. 1996. Genetic variation of safflower germ plasm collection grown as a winter crop in southern Spain *Euphytica*, 92: 327-332.
26. Patel, P.G., and Patel, Z.G. 1996. Effect of irrigation methods and levels on seed yield and quality of safflower. *Journal of Oilseed Research*, 13:53-55.
27. Patel, N.C., and Z.G. Patel. 1993. Performance of Safflower under different irrigation Scheduling in sought Gujarat. *Annual Agriculture Research*, 14:109-110.
28. Pessarkli, M. 1999. Hand book of Plant and Crop Stress. Marcel Dekker Inc., 697 p.
29. Sanchez, F.j., Manzanares, M., Andres, E.F., Ternorio, J.L, Ayerbe, L., and De Andres, E.F. 1998. Turgor maintenance, osmotic adjustment and soluble sugar and proline accumulation in 48 pea cultivars in response to water stress. *Field Crops Research*, 59: 225-235.
30. Serpil, U., Keles, Y., and Unal, E. 2004. Proline and ABA levels in two sunflower genotypes subjected to water stress., *Bulgarian Journal Plant Physiology*. 30 (3-4): 34- 47.

31. Sinclair, T.R., and Ludlow, M.M. 1985. Who taught plants thermodynamics? The unfulfilled potential of plant water potential. *Australian Journal of Plant Physiology*, 12: 213 – 217.
32. Thippeswamy, M., Chandraobulreddy, P., and Sinilal, B. 2010. Proline accumulation and the expression of Δ pyrroline-5-carboxylate synthetase in two safflower cultivars. *Biologia plantarum*, 54 (2): 386-390.